

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.22/2023/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. április 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2022. október 21. napján kihirdetett 24.B.125/2022/7. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést halmazati büntetésül kiszabottnak tekinti.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2022. október 21. napján tartott előkészítő ülésen kihirdetett 24.B.125/2022/7. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző de a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében, a Btk. 194. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértése büntetében, valamint a Btk. 212/A. § (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kapcsolati erőszak büntetében. Ezért őt 6 év 4 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, és annak tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerül bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet kihirdetését követően az előkészítő ülésen jelen volt ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása végett.

[3] A vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

[4] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy a halmazati büntetésre vonatkozó szabályok alapján a Terhelt1 vádlott által megvalósított bűncselekmények miatt két évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, ezen büntetési tételkeret középmértéke hét év, melyet az ügyészi mértékes indítvány tartalmazott. Hangsúlyozta, hogy az ügyészi mértékes indítvány megételekor az ügyészség már értékelte a vádlott beismerő vallomását, így annak további enyhítő hatást tulajdonítani indokolatlan, mivel a vádlott az előkészítő ülésig tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Utalt arra is, hogy a sértett elhúzódó bántalmazásának ténye a vádlott megbánását semlegesíti, ebből következően a vádlott megbánására alapozva a mértékes indítványban megjelölt büntetés további enyhítése indokolatlan. Összességében úgy foglalt állást, hogy a törvényszék a joghátrány alkalmazása során a súlyosító körülményekkel szemben eltúlzott nyomatékkal értékelte a vádlott javára szóló enyhítő körülményeket, a büntetési középmértéktől lefelé történő eltérést az enyhítő körülmények súlya nem támasztja alá.

[5] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének büntetés kiszabási részét változtassa meg, és – a járulékos kérdések érintetlenül hagyása mellett – a Balassagyarmati Törvényszék által Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét súlyosítsa.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.910/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket feltárta, azokat az ítélet indokolásában bemutatta, azonban a vádlott javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító körülmények értékelését követően indokolatlanul tért el a kiszabott szabadságvesztés tartamának meghatározásakor az ügyészi mértékes indítvánnyal egyező, a Btk. 80. §-a szerint irányadó középmértéktől, ami a vádlott esetében 7 év.

[7] Álláspontja szerint a vádlott terhére jelentkező számos súlyosító körülményre – különös tekintettel arra, hogy a vádlott kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmények halmazát két jogerősen kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetésének próbaideje, valamint három ellene folytatott büntetőeljárás hatálya alatt követte el – a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és azzal arányosan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának emelése indokolt. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszék 24.B.125/2022/7. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[8] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. Kiemelte, hogy a vádlott a vádiratban terhére rótt cselekmények elkövetését a vádirat tartalmával egyezően elfogadta, bűnösségét beismerte és ekörben a tárgyaláshoz való jogáról lemondott.

[9] Az előkészítő ülésén tartott perbeszédét fenntartva azt azzal egészítette ki, hogy álláspontja szerint a Balassagyarmati Törvényszék a cselekmény elbírálása során nem kellő súllyal vette figyelembe azt a perhatékonysági körülményt, mely szerint a kapcsolati erőszak, valamint a személyi szabadság megsértésének büntette beismerő vallomás hiányában mennyire nehezen bizonyítható. Utalt arra is, hogy a vádlott beismerő vallomására figyelemmel az elkövetés motívuma nem került feltárára. Ezzel összefüggésben előadta, hogy Terheltl kapcsolata rendkívül ellentmondásos volt az ügy sértettjével, aki jelenleg is letartóztatásban van, vele szemben több eljárás van folyamatban kábítószer kereskedelem megalapozott gyanúja miatt. Hivatkozott arra is, hogy a jelen ügy sértettje több alkalommal bántalmazta Terheltl mind verbálisan, mind fizikailag, és hangsúlyozta azt is, hogy Terheltl magatartása a kapcsolatuk fennállása alatt számos alkalommal irányult arra, hogy a sértett hagyjon fel a kábítószeres használatával és kereskedelmével. Megjegyezte, hogy rendszeresek voltak a sértett féltékenységi kirohanásai is a vádlott irányába. Álláspontja szerint a vádlott bűnösséget elismerő vallomása és a tárgyaláshoz való jogáról lemondása miatt a vádirati tényállás előzményeire, a vádlotti cselekménysorozat lehetséges kiváltó okaira kevés figyelem hárulhatott.

[10] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte a kapcsolaton belüli erőszakos cselekmények elszaporodottságát annak ellenére, hogy ennek alátámasztására semmilyen tényadat nem áll rendelkezésre. Álláspontja szerint a fentebb felhívott körülmények, a vádlott négy gyermeke, valamint a ténylegesen megbánó magatartása, a bocsánatkérése, a teljes körű beismerő vallomása a súlyosító körülmények ellenére is a kiszabott büntetés enyhítését teszik lehetővé. Értékelné kérte továbbá, hogy a vádlott 2022. év végétől súlyos asztmás betegséggel küzd, aminek következtében már a COPD, légzési nehézséget okozó tüdőbetegség kezelése során használt preventív és akut gyógyszereket kell szednie. Ez az állapot tovább rontja a mindennapi életvezetését és nehezíti a büntetés-végrehajtási intézetben töltött időt, mert a rendszeres gyógyszeres ellátás mellett a rendszeres szabad levegőn tartózkodásra is szüksége van.

[11] Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítse. Fellebbezésének írásbeli indokolásához csatolta a Balassagyarmati Kórház és Rendelőintézet által 2023. január 31. napján végzett vizsgálatról kiállított ambuláns lapot, melyben rögzítésre került, hogy a vádlott elmondása szerint hónapok óta jelentkeznek nála fulladásos panaszok, a terhelést nem bírja, folyamatosan folyik az orra. Megállapított diagnózisként a köhögés és asztma került feltüntetésre.

[12] A védő a nyilvános ülésen a fellebbezését, és annak írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta. Abból kiemelte, amit a vádlott motivációjával kapcsolatosan rögzített, nevezetesen azt, hogy a vádlott szerette volna, ha a sértett abbahagyja a kábítószer fogyasztással és kereskedelmével kapcsolatos életvitelét, különös tekintettel arra, hogy azt akkor is folytatta, amikor a vádlott munkájából hazaérve pihenő idejét töltötte. Megismételte, hogy a sértett ellen jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban és kábítószer

kereskedelem büntetnének megalapozott gyanúja miatt letartóztatásba is került. A vádlott megbánásának valódiságát alátámasztandó hangsúlyozta, hogy Terhelt1 a sértettet nyomban kórházba szállította a bántalmazását követően. Álláspontja szerint az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése megalapozatlan, a középértékben meghatározott szabadságvesztés büntetés nem állna arányban a feltárt enyhítő körülményekkel. Ezen túlmenően az elsőfokú ítélet meghozatalakor még nem volt ismert tény, de 2022. második félévében a vádlottnál hörgőtágulatot diagnosztizáltak, az úgynevezett COPD megbetegedésre alkalmazott gyógyszereket szed, ami napi 24 órás figyelmet követel a vádlottól, valamint azt, hogy minél több időt töltsön a szabad levegőn, amire a börtönkörülmények között csak napi 1 óra biztosított. Mindezek alapján továbbra is kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

[13] A vádlott az utolsó szó jogán a másodfokú bíróság előtt is kifejezte megbánását és ezzel együtt azt, hogy a társadalom hasznos tagja szeretne lenni a büntetésének letöltését követően, valamint, hogy a négy kiskorú gyermekéről is gondoskodni kíván. Ennek alátámasztására hivatkozott arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben 2 középiskolai osztályt elvégzett és tervei között szerepel az érettségi letétele.

[14] Az ügyészség, valamint a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a bűncselekmény jogi minősítését érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[15] A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy a törvényszék nem vétett-e olyan (abszolút vagy relatív) eljárási szabálysértést, ami miatt az ítéletet hatályon kívül kellene helyezni.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[17] Terhelt1 vádlott a 2022. október 21. napján tartott előkészítő ülésen az ügyészi vádmódosítást, illetve az elsőfokú bíróság által teljes körűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a módosított vád szerint beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Erre figyelemmel a törvényszék a vádlott bűnösséget beismerő és a

tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállása mellett, törvényesen fogadta el.

[18] Helyesen járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a Be. 521. § (1) bekezdése alapján a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését a továbbiakban nem vizsgálta, és a vádlott bűnösségét a Be. 565. § (1) bekezdése alapján a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította. A történeti tényállást a módosított váddal egyezően állapította meg az ítélet [15] bekezdésétől a [36] bekezdéséig. A vádlottat ezen túlmenően csupán a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki és az általa evonatkozásban előadottakat rögzítette.

[19] A Be. 606. § (3) bekezdése alapján – mivel az elsőfokú bíróság a vádlott beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen elfogadta – a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései akkor változtathatók meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Azonban az iratok alapján jelen ügyben ilyen, a vádlott felmentésére, illetőleg az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem állapítható meg.

[20] Az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése helytálló, továbbá a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott élet, testi épség és az egészség elleni, az emberi szabadság elleni, valamint a gyermekek érdekét sértő és a család elleni bűncselekményeit.

[21] Ez utóbbi két bűncselekmény kapcsán utal arra a másodfokú bíróság, hogy helyesen járt el a törvényszék, amikor e két bűncselekményben külön-külön állapította meg a vádlott bűnösségét.

[22] A Btk. 212/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kapcsolati erőszak büntettét az követi el, aki gyermekének szülője, továbbá az elkövetéskor vagy korábban vele közös háztartásban vagy egy lakásban élő hozzátartozója, volt házastársa volt élettársa, gondnoka, gondnokoltja, gyámja vagy gyámoltja sérelmére rendszeresen a 164. § (3) bekezdése és (4) bekezdése szerinti testi sértést, vagy 194. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadság megsértését, vagy kényszerítést követ el.

[23] Jelen esetben a törvényszék helyesen foglalt állást, amikor a vád szerinti minősítést elfogadva a vádlott emberi szabadság elleni bűncselekményét önállóan a Btk. 194. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértése büntettének minősítette, vagyis a sértett sanyargatásával elkövettként. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a sértett sanyargatásával történt elkövetés minden

olyan testi vagy lelki ráhatás, mely meghaladja a személyi szabadságtól való megfosztással általában együtt járó fizikai vagy pszichikai ártalmat (BH 1988.20.).

[24] A 2/c. tényállási pontban írt cselekmény elkövetése kapcsán pedig ez a minősítő körülmény kétséget kizáróan megállapítható. Mivel a vádlott terhére a személyi szabadság megsértése büntettének nem az alapesete, hanem a minősített esete róható, a kapcsolati erőszak büntettének súlyosabban minősülő esete nem olvasztja magába a személyi szabadság megsértése büntettének alapesetét. Ebből következően az irányadó tényállásra figyelemmel a kapcsolati erőszak büntettének és a személyi szabadság megsértése büntettének halmazatban történő megállapítása – az 1. tényállási pontban rögzített, a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettével együtt - törvényes.

[25] A vádlott tehát azzal a magatartásával, hogy tanúl sértett a vádlott bántalmazása következtében a has zúzódását, a lép repedését, a jobb kézháton felületes hámsérüléseket szenvedett el, mely során a lép repedés - orvosszakértői szempontból életveszélyes sérülésnek minősülő - hasúri vérgyülemmel járt, ami miatt végül a lépet el kellett távolítani, elkövette a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettét.

[26] Ezen túlmenően a vádlott a tényállás 2/e, 2/g, és 2/h. pontjában leírt cselekménye során tanúl sértettnek – a vádlott élettársának - 8 napon belül gyógyuló, a 2/a. és 2/j. pontjában leírt cselekménye során 8 napon túli gyógytartamú sérülést okozott, míg a 2/b., 2/d., 2/f. és 2/i. pontban leírt cselekménye során tanúl sértett sérelmére 8 napon belüli gyógytartamú sérüléseket okozott, melyek azonban minden esetben alkalmasak voltak arra, hogy a ténylegesnél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú sérülést is okozzon. A vádlott ezen tényállásban írt magatartásával a Btk. 212/A. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pontja szerinti kapcsolati erőszak büntettét követte el.

[27] Végezetül a tényállás 2/c. pontjában leírt cselekményével, miszerint a tőle már külön élő élettársát, tanúl-t gépjárművével a sértett által ismert októl eltérve akarata ellenére más helyszínre szállította, majd ott a gépjárműből akarata ellenére kirángatta, majd egy műanyag léccel használatával a fején és testén többször megütötte, a sértett cselekvési szabadságát, így a szabad tartózkodási hely megválasztásához és a szabad helyváltogatáshoz fűződő jogát korlátozta, elkövette a Btk. 194. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntettét.

[28] A súlyosításra irányuló ügyészi, illetőleg az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[29] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [51] bekezdésében hiánytalanul tárta fel. Helyesen járt el, amikor a vádlott javára értékelte azt, hogy négy kiskorú gyermek eltartásához – bár korlátozott módon- járul hozzá. Ez azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nagyobb nyomatékkel nem vehető figyelembe, mert a négy kiskorú gyermek léte és eltartáshoz való szüksége ténykérdés volt akkor is, amikor a vádlott a jelen ügyben terhére rótt bűncselekményeket elkövette. Alappal értékelte a törvényszék a vádlott javára a beismerő vallomását, a valódi megbánásáról pedig az elsőfokú bíróság az előkészítő ülés közvetlensége folytán személyesen győződött meg, e meggyőződésével szemben felhozható érvet a másodfokú bíróság nem talált.

[30] Ugyanakkor indokoltan értékelte a vádlott terhére a többszörösen büntetett előéletét, azt, hogy a tényállással érintett cselekmények egy részét két ítélettel kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt követte el, mely büntetések végrehajtását egyebekben más büntetőeljárásokban már elrendelték, így jelen ügyben erről nem kellett rendelkezni. Ugyancsak a vádlott terhére kellett értékelni azt, hogy a vádlott három egyéb büntetőeljárás hatálya alatt állt a jelen ügy tárgyát képező cselekmények elkövetésekor, a kettőnél nagyobb számú halmazatot, valamint a vádlott elkövetéskori ittas és bódult állapotát.

[31] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék az általa maradéktalanul feltárt bűnösségi körülményeket megfelelően, a súlyukkal arányban állóan értékelte. A vádlottal szemben a halmazati büntetés kiszabási szabályokra tekintettel 2-12 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények miatt 6 év 4 hónap tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása mindenképpen szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérése érdekében, hogy mind a vádlottat, mind másokat visszatartson hasonló bűncselekmények elkövetésétől.

[32] Az enyhítésre irányuló fellebbezésre tekintettel hangsúlyozni szükséges azt is, hogy a vádlottat még az sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől, hogy 2 felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hatálya alatt állt, ez még a bűnösséget beismerő vallomás ellenére is mindenképpen a középértékhez igen közeli tartamú büntetés kiszabását indokolja. Az elszaporodottságra való hivatkozást kifogásoló védői érvelésre tekintettel utal arra az ítéltábla, hogy a bírósági ügyforgalmi adatok is egyértelműen a hasonló jellegű bűncselekmény egyre növekvő számára engednek következtetni még az ügyek természetének köszönhető nagyobb látencia ellenére is.

[33] Az ítéltábla álláspontja szerint tehát a törvényszék tettarányosan határozta meg a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát azok megfelelően igazodnak a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, és a vádlott társadalomra veszélyességéhez. Ebből következően a másodfokú bíróság sem a kiszabott büntetés enyhítésére, sem pedig az ügyészség súlyosításra irányuló indítványát nem találta alaposnak.

[34] A büntetés kiszabása kapcsán rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Be. 605. § (2) bekezdése alapján, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának egyébként nincs helye.

[35] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni, hogy a vádlottal szemben a három terhére rótt bűncselekmény miatt halmazati büntetést szabott ki, ezt a másodfokú bíróság pótolta és a 6 év 4 hónap börtönbüntetést halmazati büntetésül kiszabottnak kell tekinteni.

[36] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság fentiek alapján a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét– helyes indokaikra tekintettel – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. április 5.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 24.B.125/2022/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.22/2023/10. számú ítélete folytán 2023. április 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. április 5.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke